

CONTRA CORRENT

Albert Soler

Fotografia: Aniol Resclosa

Joan Esculies va guanyar el Premi Gaziel de Biografies i Memòries amb «Ernest Lluch. Vida d'un intel·lectual agitador». El llibre acaba de sortir al mercat i el mateix autor el va presentar divendres passat a Girona

Recorda on era quan van matar en Lluch?

Estava treballant al setmanari *El Temps*, aleshores el dirigia en Jordi Fortuny. Estàvem a la redacció, pensant en la portada. Al final la portada va ser la foto d'en Lluch amb la seva firma. Recordo que havíem valorat titular «El llegat d'Ernest Lluch», però es va descartar.

Perquè un socialista sigui respectat a Catalunya, cal que tingui cognoms catalans i/o que sigui de bona família?

Jo no diria que en Lluch fos de bona família. I el seu segon cognom era Martín. Ell demostra que no és necessari.

Per a un biògraf és millor no haver conegut el biografat?

Sí, és millor no haver-lo conegut, així no tens cap apriorisme sobre el personatge. Diríem que hi arribes més net. Ara bé, quan biografies algú de la República -com he fet sovint-, el que dius va a missa... excepte que algú trobi unes cartes que ho rebatin. En canvi, biografiant algú més actual com en Lluch, segur que algú llegirà un fragment i dirà «això no va anar exactament així». És més complicat.

De fet, una filla d'Ernest Lluch a qui vaig entrevistar em va dir que el llibre el deixa massa bé...

Tinc ganes de preguntar-li per què ho diu (riu). Segurament ella coneix aspectes íntims que no he arribat a conèixer.

Què l'ha sorprès, de submergir-se en la vida d'Ernest Lluch?

La seva capacitat de treball. Treballava moltíssim, ell descansava treballant en altres temes, no tenia cap *hobby*. Ell deia que si tingués un *hobby*, se'n faria professional. Malparlava de la gent que es passava el cap de setmana sense fer res.

Jo seria un professional d'això. Sort que no em va conèixer.

No podia anar de vacances i descansar. Allà on anava, treballava. M'ha sobtat que fos tan treballador i la seva extensíssima

Joan Esculies

HISTORIADOR I PERIODISTA

«Convindria gent amb el sentit del diàleg de Lluch»

producció.

Seria igual la nostra sanitat sense ell?

No, perquè la Llei General de Sanitat va ser seva. Potser un altre l'hauria fet, però el cas és que la va fer en Lluch.

Ens convindria avui gent tan amant del diàleg com va ser ell?

El diàleg de l'Ernest era un diàleg disposat a canviar la posició de cadascú. Ell té una proposta i escolta també la de l'altre. Si aquesta li interessa, està disposat a canviar la seva. Això és diàleg ple. No com el que tenim avui en dia, que és «jo faig la meua proposta, tu fas la teva, i no ens movem». I tots dos diem que som molt diàlogants, però sortim igual com hem entrat. Ens convindria més gent amb el sentit del diàleg d'Ernest Lluch.

Potser s'hauria d'escoltar l'insult de moda: equidistant.

La veritat és que no sé on estaria avui en dia.

Els polítics cultes han passat a la història?

La tendència actual és que la gent estigui molt carregada de títols i màsters, però una cosa és estar carregat de títols, i l'altra de coneixement. Això sí que ha passat a la història. En Lluch anava més enllà dels títols que tenia, li interessaven molts temes i tenia una gran cultura general.

